

INTERPELLATION TILL STATSRÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2022-01-19
Besvaras senast
2022-02-03

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2021/22:290 Åtgärder för en bättre diabetesvård

Svensk diabetesvård håller i ett internationellt perspektiv mycket hög nivå och uppvisar goda resultat – resultat som blir allt bättre, inte minst tack vare den snabba utvecklingen och introduktionen av nya medicintekniska produkter för glukosmätning och insulintillförsel.

Ett betydande problem inom svensk diabetesvård är dock stora och omotiverade skillnader i vården såväl mellan som inom regioner. Det gäller inte minst tillgången till just medicintekniska produktioner, vilket varierar mycket över landet. Detta visade inte minst Tandvårds- och läkemedelsförmånsverkets, TLV, rapport *Hjälpmedel vid diabetes*, som publicerades i januari 2020.

Den senaste statistiken från det nationella diabetesregistret bekräftar också bilden med fortsatt stora regionala skillnader i användandet av insulinpump och system för kontinuerlig glukosmätning. I Halland använder över 90 procent av patienter med typ 1-diabetes sensorbaserad kontinuerlig glukosmätning. I Västmanland är motsvarande siffra bara 65 procent. Detta är inte acceptabelt.

Vi moderater har föreslagit att regeringen bör låta kartlägga de regionala skillnaderna som grund för att kunna vidta åtgärder. För att bidra till bättre efterlevnad av de nationella riktlinjerna och därmed till minskade regionala skillnader i diabetesvården har vi också föreslagit att en nationell diabetessamordnare inrättas.

När det gäller typ 1-diabetes är det viktigt att komma ihåg att det är en obotlig och allvarlig sjukdom som kräver ständigt engagemang. Det är psykiskt påfrestande och något som gör att många personer, särskilt unga, med diabetes typ 1 efterfrågar psykosocialt stöd. Dessvärre brister i dag detta stöd. Hälften av de unga med diabetes i behov av psykosocialt stöd har inte fått hjälp av vården, enligt en enkätundersökning från 2020 gjord av patientorganisationen Ung Diabetes. Det psykosociala stödet behöver förstärkas och förbättras. Socialstyrelsen bör få i uppdrag att analysera hur det kan göras liksom att utreda om och i så fall hur de nationella riktlinjerna för diabetesvård kan kompletteras med rekommendationer om psykosocialt stöd.

Eftersom diabetes typ 1 är en sjukdom som ständigt är närvarande i den enskildes liv behövs också tillgång till stöd och rådgivning även de dagar och tider då landets diabetesmottagningar inte håller öppet. Moderaterna har därför

föreslagit att regeringen tillsammans med Sveriges Kommuner och Regioner, SKR, bör utreda förutsättningarna för hur en nationell stöd- och rådgivningsfunktion skulle kunna utformas och inrättas.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

1. Är ministern beredd att ta initiativ till en kartläggning av de regionala skillnaderna i diabetesvården liksom till inrättandet av nationell diabetessamordnare, och om inte, vilka andra åtgärder avser regeringen att vidta för att utveckla diabetesvården i allmänhet och för att minska de omotiverade regionala skillnaderna i synnerhet?
2. Avser ministern att ge Socialstyrelsen i uppdrag att analysera hur det psykosociala stödet till diabetiker kan förstärkas eller att vidta några andra åtgärder i syfte att adressera problemet med bristande psykosocialt stöd?
3. Är ministern beredd att ta initiativ till en nationell stöd- och rådgivningsfunktion i syfte att ge Sveriges diabetiker förbättrad tillgång till stöd och rådgivning?

.....

Johan Hultberg (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Lena Lindbäck